

ἕνα θαυμάσιον τὴν γυναικείαν τῆς εὐγλωττίαν κατα-
ρωμένην τὴν πολιτικὴν.

— Ἄ! ἰατρὲ, μὲ ἔλεγε, διὰ τί μὲ ἠπάτησες; Δὲν ἐνθυμήθης κἀν τὰ παιδιὰ μου; εἶχα πάντοτε τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ σύζυγός μου θ' ἀποφεύγη τὰς ἀ-
πρεπείας καὶ γελοίας αὐτὰς μωρίας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ
ἄνθρωπος δίδει τὸ ὠραῖον ὄνομα τῆς τιμῆς· τὸν πα-
ρέστρεψεν ὁμοίως ἡ πολιτικὴ του φιλοδοξία· αὐτὴ τὸν
ἔφερεν εἰς τὴν μονομαχίαν. Πόσον τὴν μισῶ, τὴν
πολιτικὴν! ὅταν σὲ κυριεύσῃ ἡ ἀγάπη τῆς ἐξουσίας
δὲν εἶσαι πλέον οὔτε πατήρ, οὔτε σύζυγος, οὔτε
υἱός, οὔτε ἀδελφός. Ἐχασα τὴν εὐτυχίαν μου διὰ
παντός. Ἄς ἦτον δυνατὸν νὰ τὸν περιορίσω εἰς
τὰς οἰκιακὰς ἀπολαύσεις, εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον,
καὶ μὲ ὄλην μου τὴν καρδίαν θὰ κατεδικάζομην εἰς
τὸ νὰ ἐργάζομαι, νὰ πάσχω, νὰ ἐξορισθῶ εἰς τὴν
ἐρημίαν· ὅλα θὰ τὰ ἔκαμνα. Τὴν ἡμέραν περὶ τα-
ραγμένους, τὴν νύκτα ὄλην ἐργάζεται. Δὲν τὸν βλέ-
πω σχεδὸν πλέον, καὶ ὅταν τὸν βλέπω ἔχει τόσας
φροντίδας, εἶναι τόσον τεταραγμένος. . . . Ναί,
λυποῦμαι ὅταν τὸν βλέπω νὰ. . . φοβοῦμαι μὴν τρε-
λαθῆ. . . τὸ φοβοῦμαι.

— Μὴν τὸ λέγετε, κυρία!

— Ἰατρὲ, ἤξεύρω τί λέγω· γνωρίζω τὴν θέρμην
τῆς φαντασίας του, τὴν ὁρμὴν τῶν ἰδεῶν του.

Τὴν ὥραν ἐκείνην ἐλθὼν ὑπρέτης εἶπε πρὸς
τὴν Κ. Σταφόρ·

— Μὲ συγχωρεῖτε, κυρία, ἀλλὰ δὲν ἤξεύρω τί
νὰ κάμω. Ὁ αὐθέντης παραλογίζεται. Θέλει ἀφεύ-
κτως ν' ἀφήσω νὰ ἐμβῆ εἰς τὸν κοιτῶνά του ὁ πρῶ-
τος ὑπουργός, πιστεύων ὅτι ἡ ἐξοχότης του ἦλθε
νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ. Δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸν πείσω ὅτι
δὲν ἦλθε.

— Τί λέγεις, ἰατρὲ; ἀνεφώνησεν ἔντρομος ἡ Κ.
Σταφόρ.

— Τίποτε· ἰδέαι ἀσθενοῦς. Ὑπάγω νὰ τὸν ἰδῶ.

Εἶδα καὶ ἔπαθα ἕως οὗ τὸν καθησυχάσω. Ἐστέ-
κετο ὀρθός εἰς τὴν κλίνην του, τοὺς ὀφθαλμούς
ἔχων φλογερούς, τὸ ἦθος ἀγρίον καὶ ἔκραζεν·

— Ἰατρὲ, ἰατρὲ! θέλω νὰ ἀφήσουν νὰ ἐλθῇ ὁ
ὑπουργός. . . Πρέπει νὰ ὁμιλήσω τὴν ἐξοχότητά
του· πρέπει ἀφεύκτως.

— Φίλτατέ μου Σταφόρ, ἀνεχώρησεν· ἄρρησε μό-
νον τὸ ὄνομά του εἰπὼν ὅτι θὰ ἐλθῇ αὔριον.

— Πολὺ καλὰ. . . εὐγενὴς ἄνθρωπος. Κατα-
χαίρω. . . Πλὴν ἰδοὺ ἐπιστρέφει. . . τὸν ἀκούω. .
Γεώργιε, Γεώργιε! ἄς ἐμβῆ ἡ ἐξοχότης του. . .
Πῶς θέλετε νὰ μὴν δεχθῶ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ὑπουρ-
γείου. . . καὶ νὰ τὸ ἰδοῦν οἱ ἄλλοι. . . οἱ λειπο-
τάκται. . . οἱ ῥαδιοῦργοι. . . οἱ. . .

Ἐπρόφερε δὲ τὰς λέξεις ταύτας σχεδὸν κοιμώ-
μενος, καὶ τὰς ἐπανελάθε πολὺ ἄκις. Μετὰ ταῦτα
κατέπεσε καταβεβλημένος καὶ παρεδόθη εἰς τὸν
ὑπνον. Ἰδρῶς γενικὸς κατέβρεξε τὸ σῶμά του, καὶ
μετὰ τινὰς ἡμέρας ἡ κατάστασις του ἐθελιώθη. Τῇ
ἐπέτρεψα δὲ ν' ἀναγινώσκῃ ἐφημερίδας, καὶ νὰ δέ-
χεται τοὺς φίλους του, ἔχων τὴν βεβαιότητα ὅτι
ἡ περίεργος αὐτῆς θεραπεία, ἐρεθίζουσα τὰς δια-

νητικὰς του δυνάμεις καὶ τὸ ζωηρότερον τῶν πα-
θῶν του, θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀνάρρωσιν αὐτοῦ· ἂν
καὶ αἱ μὲν ἐφημερίδες δὲν ἔγραφον πολλὰ εὐνοϊκῶς
ὑπὲρ αὐτοῦ, μεταξὺ δὲ τῶν φίλων του εἶχε καὶ ἀν-
τιζήλους, δηλαδὴ ἐχθρούς τοὺς ὁποίους ἐμίσει ὑπὲρ
πάντα ἄλλον.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΥΓΜΑΧΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

—ooo—

Καὶ τοι ὁ ἀγγλικὸς νόμος ἀπαγορεύει τὴν
πυγμαχίαν, ἀκαταπαύστως ὁμοίως γίνονται
τοιαῦται, διότι τὸ κοινὸν πνεῦμα, ἰσχυρότερον
κατὰ τοῦτο καὶ τοῦ νόμου, δὲν ὑποτάσσεται
εἰς αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἡ δικαιοσύνη οὔτε
ἡ ἀστυνομία δὲν ἔχουσι τὴν ἀδειαν ἐν Ἀγ-
γλία νὰ καταδιώκωσιν αὐτεπαγγέλτως τὸ
ἐγκλήμα, ἀνευ ῥητῆς ἐγκλήσεως ὑπογεγραμ-
μένης ὑπὸ ἐντίμων πολιτῶν, αἱ ἐφημερίδες
συνεχῶς ἀναγγέλλουσι ὅτι τὴν δεῖνα ὥραν
εἰς τὴν δεῖνα θέσιν θέλουσι μονομαχήσει δύο
πυγμαχοί. Σημειωτέον δὲ ὅτι ποτὲ ἐγκλησις
δὲν παρουσιάσθη ὑπ' οὐδενός.

Ἡ πυγμαχία διδάσκεται ἐν Ἀγγλίᾳ ὅπως
ἀλλαχοῦ ἡ ξιφομαχία, καὶ ἔχει τοὺς κανόνας
αὐτῆς, τοὺς ὁποίους οἱ πυγμαχοί δὲν παρα-
βαίνουσι. Ἡ μεγάλη τέχνη τοῦ πυγμαχοῦ
συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἐκτίθεται ὅσον ἐνεστιν
ὀλιγώτερον, καὶ νὰ καταφέρῃ γρόνθους δεξιὰ
καὶ ἀριστερά, εἰς τὸ πρόσωπον καὶ μάλιστα
εἰς τὸ στήθος τοῦ ἀντιπάλου. Μάχονται δὲ
γυμνοὶ μέχρις ὀσφύος.

Εἰς τῶν κανόνων, διατηρούμενος μετὰ πολ-
λῆς αὐστηρότητος, εἶναι καὶ τὸ νὰ μὴ γρον-
θοκοπῆται ὁ πεσὼν ἀντίπαλος μέχρις οὗ ἀ-
νεγερθῆ.

Οἱ πυγμαχοί, ἵνα τηρῶσι καλὰς τὰς δυ-
νάμεις αὐτῶν, τρώγουσι κρέας ἐψητόν ἐκ τῶν
ἐκλεκτοτέρων, καὶ προσπαθοῦσι νὰ ᾔναι πα-
χεῖς, ἀνθηροί, κόκκινοι καὶ ῥωμαλέοι. Ἐν-
νοεῖται δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἀγγλικὴν συνήθειαν
ἀπειρα στοιχῆματα κερδαίνονται καὶ χάνονται
κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πυγμαχίας, ἣν παριστώ-
σιν αἱ δύο ἐπόμεναι εἰκόνες.